

Uchwała Nr XXXIV/382/2026
Rady Powiatu w Jaśle
z dnia 25 września 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na brak działań Starosty Jasielskiego dotyczących hałasu generowanego na działce gruntowej nr 1081/1 w Szebniach

Na podstawie art. 16a ust. 1 ustawy z dnia 05.06.1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1684 ze zm.), w związku z art. 229 pkt 4 ustawy z 14.06.1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), Rada Powiatu w Jaśle uchwala, co następuje:

§ 1.

Skargę wniesioną w dniu 20 lipca 2026 r., na brak działań Starosty Jasielskiego dotyczących hałasu generowanego na działce gruntowej nr 1081/1 w Szebniach, uznaje się za bezzasadną.

§ 2.

Uzasadnienie dla sposobu rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3.

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Powiatu w Jaśle do powiadomienia wnoszącego skargę o sposobie jej rozpatrzenia.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**PRZEWODNICZĄCY
RADY POWIATU W JAŚLE**

Zbigniew Staniszewski

UZASADNIENIE

W dniu 21 lipca 2026 r. do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Powiatu w Jaśle, za pośrednictwem Przewodniczącego Rady Powiatu w Jaśle, wpłynął wniosek p. [REDAKTOWANE] z dnia 20 lipca na brak działań Starosty Jasielskiego dotyczących hałasu generowanego na działce nr ewid.1081/1 położonej w Szebniach, na której jest zorganizowana i funkcjonuje „Strzelnica Szebnie” prowadzona przez Towarzystwo Strzeleckie „Strzelnica Szebnie”.

Po dogłębnej analizie zgromadzonego materiału jak również wyjaśnieniach złożonych przez Naczelnika Wydziału Ochrony Środowiska, Rolnictwa i Leśnictwa Starostwa Powiatowego w Jaśle stwierdzono:

Starosta wykonuje zadania z zakresu ochrony środowiska wyłącznie w granicach kompetencji określonych przepisami prawa. Zgodnie z art. 379 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska organy administracji sprawują kontrolę przestrzegania przepisów o ochronie środowiska wyłącznie w zakresie swojej właściwości rzeczowej.

Każde zgłoszenie dotyczące przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu zostało poddane analizie pod kątem właściwości organu. Z ustaleń wynikało, że zgłoszenia dotyczyły działalności prowadzonej przez osobę fizyczną lub stowarzyszenie nieprowadzące działalności gospodarczej. W konsekwencji Starosta Jasielski nie posiadał ustawowych kompetencji do prowadzenia postępowania administracyjnego, przeprowadzania kontroli ani zlecania pomiarów hałasu. Stanowisko to było konsekwentnie przedstawiane w kierowanych odpowiedziach oraz zawiadomieniach o przekazaniu spraw według właściwości.

W przypadkach, w których zgłoszenia dotyczyły uciążliwości powodowanych przez osobę fizyczną niebędącą przedsiębiorcą, Starosta Jasielski stosował przepisy art. 65 Kodeksu postępowania administracyjnego i przekazywał sprawy organowi właściwemu, tj. Wójtowi Gminy Jasło. Jednocześnie w swoich pismach Starosta Jasielski wskazywał, że podstawę prawną do podejmowania działań wobec osób fizycznych stanowi art. 363 ustawy – Prawo ochrony środowiska, zgodnie z którym wójt, burmistrz albo prezydent miasta może, w drodze decyzji administracyjnej, nakazać wykonanie czynności zmierzających do ograniczenia negatywnego oddziaływania na środowisko lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego ustalono, że Towarzystwo Kolekcjonersko–Strzeleckie „Strzelnica Szebnie” figuruje w Krajowym Rejestrze Sądowym jako stowarzyszenie, a nie przedsiębiorca wpisany do rejestru przedsiębiorców. Tym samym nie prowadzi działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy Prawo przedsiębiorców, co wyklucza możliwość prowadzenia przez Starostę Jasielskiego kontroli w trybie właściwym dla przedsiębiorców.

Należy również podkreślić, że brak podjęcia badań hałasu przez Starostę Jasielskiego nie wynikał z zaniechania wykonywania obowiązków, lecz z braku

ustawowych kompetencji do prowadzenia takich czynności. Organ administracji publicznej działa wyłącznie na podstawie i w granicach prawa, dlatego nie może podejmować działań wykraczających poza zakres przyznanych mu uprawnień.

Dokumentacja zgromadzona w tej sprawie potwierdza, że wszystkie wpływające pisma były rozpatrywane, a w przypadkach stwierdzenia niewłaściwości rzeczowej były niezwłocznie przekazywane organowi właściwemu wraz z uzasadnieniem prawnym.

W latach 2023–2026 Starosta Jasielski konsekwentnie stosował jednolitą wykładnię przepisów, informując skarżących o właściwości Wójta Gminy Jasło do podejmowania działań w sprawach dotyczących hałasu emitowanego przez osoby fizyczne nieprowadzące działalności gospodarczej. Potwierdza to korespondencja prowadzona zarówno ze skarżącymi, jak i z innymi organami administracji publicznej.

W świetle obowiązujących przepisów brak było podstaw prawnych do przeprowadzenia przez Starostę Jasielskiego badań hałasu lub wszczęcia postępowania administracyjnego wobec podmiotu, którego dotyczyły zgłoszenia. Podejmowane czynności odpowiadały obowiązującym przepisom prawa oraz zasadzie działania organów administracji publicznej w granicach przyznanych kompetencji.

Ocena prawidłowości działania Starosty Jasielskiego powinna zostać dokonana z uwzględnieniem podstawowych zasad prawa administracyjnego, w szczególności zasady legalizmu wyrażonej w art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz przepisów dotyczących właściwości organów administracji publicznej określonych w art. 19, art. 20 i art. 65 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie z art. 7 Konstytucji RP organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Zasada ta oznacza, że organ administracji publicznej może podejmować wyłącznie takie działania, do których został wyraźnie umocowany przepisami prawa. Kompetencje organów administracji nie mogą być domniemywane ani rozszerzane w drodze wykładni.

Konsekwencją tej zasady są przepisy art. 19 i art. 20 Kodeksu postępowania administracyjnego, które nakładają na każdy organ obowiązek przestrzegania swojej właściwości rzeczowej i miejscowej przez cały tok postępowania. Jeżeli organ stwierdzi, że nie jest właściwy do rozpoznania sprawy, ma obowiązek zastosować art. 65 § 1 K.p.a. i przekazać sprawę organowi właściwemu. Nie jest natomiast dopuszczalne prowadzenie postępowania przez organ niewłaściwy wyłącznie dlatego, że wpłynęło do niego zgłoszenie.

Powyższa zasada znajduje utrwalone potwierdzenie w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego, który wielokrotnie wskazywał, że przepisy określające właściwość organów administracji mają charakter bezwzględnie obowiązujący i nie mogą być interpretowane rozszerzająco. Naruszenie przepisów o właściwości stanowi istotne naruszenie prawa procesowego, natomiast organ administracji jest zobowiązany z urzędu badać swoją właściwość na każdym etapie sprawy.

W sprawach dotyczących ochrony przed hałasem ustawodawca przewidział odrębne instrumenty prawne w zależności od charakteru źródła emisji hałasu. Jeżeli sprawa dotyczy działalności instalacji lub zakładu objętego przepisami art. 115a ustawy – Prawo ochrony środowiska, właściwy organ prowadzi postępowanie w celu wydania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu. Naczelny Sąd Administracyjny podkreślił, że postępowanie prowadzone na podstawie art. 115a Prawa ochrony środowiska ma ściśle określony przedmiot i może być prowadzone wyłącznie w granicach przesłanek

wskazanych w ustawie. Organ nie może rozszerzać zakresu tego postępowania ani stosować go poza przypadkami przewidzianymi przez ustawodawcę.

W przypadku uciążliwości powodowanych przez osoby fizyczne nieprowadzące działalności gospodarczej ustawodawca ustanowił odrębny instrument prawny w przepisach zawartych w art. 363 ustawy – Prawo ochrony środowiska. Kompetencję do wydania decyzji nakazującej ograniczenie negatywnego oddziaływania na środowisko ustawodawca przyznał wyłącznie wójtowi, burmistrzowi albo prezydentowi miasta. Przepis ten nie przewiduje analogicznego uprawnienia dla starosty.

Oznacza to, że starosta nie posiada ustawowej kompetencji do prowadzenia postępowania administracyjnego ani zlecania pomiarów hałasu w sprawach, w których źródłem emisji jest osoba fizyczna nieprowadząca działalności gospodarczej. W takiej sytuacji jedynym zgodnym z prawem działaniem organu jest stwierdzenie swojej niewłaściwości i przekazanie, na podstawie art. 65 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, sprawy organowi właściwemu. Przyjęcie odmiennego stanowiska prowadziłoby do naruszenia art. 7 Konstytucji RP, ponieważ oznaczałoby wykonywanie przez starostę kompetencji, których ustawodawca mu nie przyznał. Organy administracji publicznej nie mogą kierować się celowością ani oczekiwaniami strony, jeżeli pozostaje to w sprzeczności z ustawowym podziałem kompetencji.

W niniejszej sprawie Starosta Jasielski każdorazowo dokonywał oceny swojej właściwości rzeczowej. Po ustaleniu, że zgłoszenia dotyczyły hałasu emitowanego przez osobę fizyczną lub stowarzyszenie niebędące przedsiębiorcą, przekazywał sprawy do Wójta Gminy Jasło jako organu właściwego do prowadzenia postępowania na podstawie art. 363 ustawy – Prawo ochrony środowiska. Takie działanie Starosty Jasielskiego było prawidłowe i zasadne i stanowiło wykonanie obowiązków wynikających z art. 7 Konstytucji RP oraz art. 19, art. 20 i art. 65 Kodeksu postępowania administracyjnego, a nie zaniechanie wykonywania zadań przez Starostę Jasielskiego.

Wobec powyższych faktów, skargę należy uznać za bezzasadną.

**PRZEWODNICZĄCY
RADY POWIATU W JAŚLE**

Zbigniew Staniszewski

